

LUNARIA

Měsíčník pro občany Petrohradu, Černčic a Bílence

VYDÁVÁ OBEC PETROHRAD

CENA 5,- Kč

Informace obecního úřadu.....

Ač počasí tomu nenasvědčuje, tak se již nezadržitelně blíží adventní čas, proto Vás tímto zveme na

Rozsvěcení vánočního stromku

V letošním roce dochází ke změně a na místo velkého vánočního stromu u ZŠ a MŠ Petrohrad bude nově zahájen advent včetně rozsvícení stromu na návsi v Petrohradě. Součástí programu je i vystoupení žáků školy. Všichni jsou srdečně zváni. Na dalších stránkách časopisu jsou uvedeny bližší informace.

Oznámení MUDr.Šindelář

MUDr.Radim Šindelář oznamuje svým pacientům, že ve dnech 04.prosince 2015 a 07.prosince 2015 bude ordinace praktického lékaře na zdravotním středisku uzavřena.

Sv.Jan Nepomucký

Spolek pro obnovu památek započal na základě smlouvy o dílo s Obcí Petrohrad s opravou sochy na návsi. Tato oprava je financována částečně z rozpočtu obce a z rozpočtu Ministerstva kultury prostřednictvím poskytnuté dotace. Současně obec obdržela prostřednictvím darovací smlouvy finanční prostředky na opravu této sochy a to od pana Michaela Grafa von Deyma, který v obci vlastní rekreační objekt. O schválení přijetí daru rozhodlo Zastupitelstvo Obce Petrohrad na svém 12.řádném zasedání dne 09.11.2015.

Dobyli jsme Petrohrad

Aneb: „Říkali nám Růženky“.

II.

Větší kouzlo z neznámého jsme nezažili. A byla to opravdu výprava do neznáma, i když jsme měli jasný plán.

Začátky nebyly vůbec jednoduché. Po prvním ochabnutí nadšení a elánu se vkrádaly myšlenky: „Co jsme si to jen vymysleli?“ Přicházely i názorové konfrontace. Někteří dokonce od plánu ustoupili. Ale ti skalní, ti vydrželi a dnes už ví, že vyhráli a také zvítězili.

Nadešel náš nový den. Prošli jsme všemi přípravami od nacvičování připomínkového pásma k VŘSR, shánění vojenských stejnokrojů, doplnění maličností, jako jsou opasky, medaile a rudé hvězdy, až po zhotovení křížníku. Poté jsme beze strachu přestoupili před své rodinné příslušníky a oznámili jim svůj hrdý záměr o dobytí Petrohradu. „Co blbneš! Na stará kolena furt něco vymýšlíš! Ty ses úplně pomátla!“ „Jak na stará kolena?!“ Pohnulo to mou myslí.

Stárnutí? „Nemyslím na to. Užívám života“, odvětila jsem. „Pamatuj si, že lidské tělo mládne tím, že se užívá, a chátrá, pokud se od něj málo chce. A člověk se už vůbec nerozvíjí, pokud na něj nejsou kladeny nároky. Proto si vytváříme takové situace, aby byly pro nás náročné. My jedem!“

V pátek šestého listopadu vyjíždíme v sedm hodin ráno. Naši příznivci se přišli s námi rozloučit a udělat si fotky na památku. Jinou příležitost už mít nebudou. Cesta ubíhá, každá zastávka na benzínce sčítá kilometry a odpoledne už jsme na místě v autokempu u Jesenice. Po krátkém odpočinku přejíždíme do Petrohradu a spěcháme s lampionky na smlouvené stanoviště, kde už na nás čekají místní gardy. Zrovna se setmělo. Vystupujeme jako kačenky za sebou do strmého kopce, pod nohama šustí spadané listí a nad hlavami září lampiónky. Vstupujeme do rotundy, poslechneme si uvítací proslov paní starostky, obejdeme historickou kapli, nahlédneme do hladomorny a vrátíme se k prostřenému stolu pod zvoničkou. Někdo již rozdělal oheň. Skláníme s nabodnutými špekáčky nad plameny a zahajujeme neformální rozhovory o tom, kdo jsme a proč jsme přijeli. Paní starostka, protože nás nezná jménem, nás oslovuje Růženky a tím vnáší kouzlo přijetí a začlenění mezi sebe. Místní nám ponoukají domácí ringlovičku a pod hvězdnou oblohou se při setkání dává do pohybu pozitivní energie.

Uvědomuji si, že někdy poznáme sami sebe, až když máme cizímu člověku vysvětlit vlastní příběh. Snažíme se o to všichni, jak tam jsme, a v duchu koukáme, jak to jde snadno. Ostych se nedostavil, jde stranou a my se dozvídáme a také se vyptáváme, co oni a jak zítra. Každého člověka, se kterým se zde setkáváme, vnímáme jako nového učitele v nové situaci. Bez ohledu na okolnosti, stávají se pro nás novou příležitostí k osobnímu rozvoji a možností měnit svůj pohled na svět. Vždyť nejen v cizině, ale hlavně u nás doma, máme odlehlé kouty, kam jsme se v dosavadním životě ještě nepodívali a to možná proto, že se nám zdají být příliš odlehlé a nezajímavé, bez atraktivních upoutávek. A to už nás nehřeje nejen oheň táboráku, ale poznání, jak je zde, pod noční oblohou, s cizími lidmi krásně.

Po špekáčcích pociťujeme žízeň a tak nás chuť na pivo svede do malé hospůdky, kde sedí tři štamgasti a kde do kamen přikládají uhlí sypané z plechových kyblíků, tak jak to známe z dob našeho mládí. Ach ta nostalgie. O nohu se mi otře vykrmený kocour a tiše zapře. Hospodský po prvním překvapení

takové návštěvnosti zrychlí s obsluhou a rozhovory se předou a předou, tu a tam je protrhne salva smíchu. Hodiny na kostelní věži odbíjí devátou večer. „Je nutno ještě nacvičovat. Nic neumíte, zítra bychom si trhli ostudu. Jdeme!“

Každý drží v ruce svůj tahák a hlasitě zpívá do tmy melodii ruské písně Katuša. Recitace básně „Sedmička v mém kalendáři“ jde každému velice ztěžka, proto musíme nácvik opakovat znova a znova. Se značnou únavou zalehneme pod peřinu a ve stavu polospánku uslyšíme: „Vstávat! Rudý kútik!“ Je to heslo, kterým se svoláváme k ochutnávce domácí slivovice. Jak kdo usnul, mi není známo, ale v sedm hodin ráno jsou všichni na rozcvičce. Na balkóně stojí Marta v noční košilce, která jí sahá nad kolena a fotí Mirka, jak v čepičce proti chladu máchá rukama kolem sebe. „Pojď blíž“, volají chlapi, aby mohli pohledem něco zachytit.

Blížíme se do Petrohradu a za plotem jedné vilky v Černčicích stojí na parapetu koza. Tiskne se suverénně k oknu a kouká na nás. Blejsknu si ji foťákem a jedeme dál. V devět máme být oficiálně přivítání na obecním úřadě. Fakt oficiálně. Starostka vyběhla v lodičkách a šatičkách, na krku trikoloru s plaketou obce, za ní pan místostarosta. Uděláme zběžně pár společných fotek pod obrovskou lípou a vcházíme do budovy. Uprostřed haly stojí v půlkruhu ruské matrjošky, v ruce drží klobásy a butylku se slivovicí. Počastují nás a uvedou nás do zasedací místnosti se slavnostní tabulí. Káva, cukroví, buchty, oficiální proslovy a poutavá přednáška z úst pana místostarosty o historii obce a budovy úřadu. Prozradil nám jednu známou pravdu o Petrohradu, že je to jediná obec, kde blázni žijí odděleně.

Následuje prohlídka interiéru, knihovny a terasy s vyhlídkou do okolí. Poté navštěvujeme za doprovodu ředitelky školy místní malotřídku s mateřinkou, pochválíme výzdobu a za malý okamžik obdivujeme snahu starostky o zachování historických památek v Bílenci. Také bychom chtěli vidět léčebnu. „Ano. Už na vás čekají“, řekne starostka. Do místní krásné kaple nás pošle průvodce, vysoký pořízek, klíčník, samou podstatou terapeut místních pacientů. Prozradí nám rozdíl mezi pacientem a pracovníkem, který není než v tom, že pracovníci jsou ti, kteří mají klíče. Zákaz focení pacientů a celého areálu chceme dodržet, není to snadné, ale nakonec poslechneme. Po úvodní prohlídce zrenovované kaple procházíme budovou, pak přes nádvoří, kde se setkáváme s pacienty. Jsme osloveni jedním z nich. Táže se, jestli by nám mohl zazpívat. Vyslechneme si ho, poděkujeme a procházíme do dalšího traktu budovy, kde vidíme jídelnu, kavárnu, obrovskou posilovnu, keramickou a výtvarnou dílnu a stolařství. Vstupujeme do nově rekonstruované bývalé sýpky, kde jsou v několika patrech instalovány výtvarné, sochařské a jiné ruční práce pacientů. Nádherné. Je to chloubka pana terapeuta. Škoda, že se pan ředitel nestihl vrátit z dovolené, abychom ho počastovali obdivem a chválou. Jistě by nám také řekl mnoho dalších zajímavostí o psychiatrické léčebně, do které nám povolil – výjimečně!! – vstup a prohlídku. Někteří místní obyvatelé toho využili a také se přišli podívat.

Je sedmého listopadu.

Nyní přichází na řadu připomínkové pásmo k VŘSR, pár bodů historie a trochu legrace, recitace, zpěv, medvědí tanec, výstřel z Au-roury, pořádný záklon při pití stakanu vodky (slivovice). Za zpěvu písně „Pohod rudých námořníků“ a za potlesku našich obdivovatelů odcházíme do léčebny na oběd. Šmakovalo všem. Únava se dostavila, ale krátké posezení na lavičce v objetí slunečních listopadových paprsků v zámeckém parku (psychiatrické léčebna je v areálu dřívějšího zámku) nám ulevilo a my pookřáli.

První část návštěvy máme za sebou. Odpoledne nás čeká opětovné setkání s představitelky místního ženského spolku Venuše. To by jste koukali, co všechno umí. My jsme koukali také, neboť čím nás překvapily dopoledne, to byl slabý odvar toho, co jsme shlédli odpoledne. Naše počínání nemělo konce. Hrou na molekuly jsme chtěli docílit mačkání a tulení se k sobě. Čím víc na tělo, tím líp. Nevím, kdy jste vy naposledy hráli „molekuly“, ale tato hra přináší radost nejen dětem, ale i dospělákům. Měli by jste vidět, s jakou vervou se dokážou „molekuly“ slučovat a navzájem se rvát o každou „molekulu“ zvlášť.

Hra „Evoluce“, neměla chybu. Paní starostka kvokala jako vzteklá kvočna, konstruktér au-roury pípal jako osamělé kuře a opice poskakovaly s groteskním výrazem ve tváři kolem dokola. Člověkem se nestal asi nikdo. V tomto případě evoluce selhala. To však nevádí, účel byl naplněn. V dalších soutěžích jsme prověřovali mužský důvtip a obratnost, jak s revmatickými koleny dokážou přenášet za krytí rozevřeného paraplete míčky do hnízda. Nasávání lentilek brčkem a přesouvání na určené místo, zase prověřilo schopnost zadržet dech po dobu, než byl úkol splněn. Se smyslem pro fair play bychom to ovšem nevyhráli. Sem tam nějaký švindl místní rychle odhalili. Nemohli nám však odpustit, že Mirek nabonzoval, že šéfredaktorka chtěla po časovém termínu ještě dopisovat nějaká moudra do novin. Redakční rada zastupující Bruntál a Petrohrad formou zpracování novin představila svoji obec. Zvolený šéfredaktor pak práci za skupinu prezentoval. Nikdy nepochopím, proč se v rubrice „bulvární zprávy“ ocitli někteří současní radní, a jestli se správně píše: dobyli nebo dobili. Každopádně v petrohradských novinách, které se staly naší trofejí, je písemný důkaz o tom, že jsme Petrohrad skutečně dobyli.

Nádhernou tečkou bylo vystoupení žen ze spolku Venuše. Vpluly na parket v přestrojení labutí a na melodii P. I. Čajkovského „Labutí jezero“, obkroužili starostku mávající praporem v národních barvách. Baletní kreace byly vypilované k dokonalosti, protože před tím nacvičovaly se samotným mistrem baleťákem Harapesem.

Radostné veselí zavládlo mezi všem přítomnými. Poslední fotky mobilem, poslední slova poděkování a přichází loučení. Je konec. Objímáme se navzájem s něhou nám vlastní, povzbuzenou zkušenostmi a štěstím.

Možná, že jsme se na začátku naší cesty ptali ve svém seniorském nitru, zda existuje ještě něco jiného, než stárnutí bez jakýchkoliv cílů. Cíle jsou, jen si je musíme hledat. Ve stáří se musíme chopit každé příležitosti a pokusit se s každým novým dnem znovu se narodit a pohlížet na svět, jako na prostředek odstranění izolace. Cestu zpět k mládí už asi nenalezneme, ale hledat cestu, jak si udržet mladé myšlení, to můžeme. Mladé myšlení bývá pozitivní. Mladí lidé takzvaně nedělají z komára velblouda a neztěžují se zbytečnými starostmi. Berou věci s nadhledem. Když narazí na nevyhnutelné problémy v životě, místo hořekování nebo rezignace, se je snaží vyřešit. Proto my dříve narození, hledejme znovu sebejistotu a nadšení. Chceme-li mladě myslet, je třeba najít si motivaci učit se, objevovat a pátrat po něčem novém. A věřte, že možností je mnoho. Toto nejsou jen informace, ale i inspirace, námět a nápad, jak žít s radostí.

Senioři, na nic nečekejte a žijte!

Bc. Růžena Urbanová

Vítání občánků

Dne 14.11.2015 se v zasedací místnosti obecního úřadu uskutečnilo slavnostní uvítání nových občánků obce. Uvítání se ujala starostka obce Jitka Dondová společně s paní Jitkou Taušovou o hudební doprovod a přednes se postaraly sestry Veronika a Tereza Janoušová. Nově přivítanými občánky obce jsou Sofie Šindlerová, Helena Huschinová, David Kováč a Richard Kárász. Pro děti byly připraveny plyšové hračky a pro maminky květina.

Podzimní setkání se seniory

Již tradiční setkání se seniory se uskutečnilo v pátek 13.11.2015. Ani tento mezi lidmi neoblíbený datum neodradil seniory obce, od účasti na posezení a sešli se v hojném počtu. Všechny přítomné přivítala starostka obce paní Jitka Dondová a poté vystoupili žáci Základní školy a Mateřské školy Petrohrad se svým hudebním a tanečním pásmem. Za své vystoupení sklidili veliký potlesk a od pořadatele akce poté i sladkou odměnu. Pro seniory bylo připraveno občerstvení jak sladké tak slané a na zapití víno. K tanci a poslechu zahrál Iša Barák.

Drakiáda

Dne 07. 11. 2015 se již podruhé uskutečnila Drakiáda. V letošním roce jsme mohli shlédnout opravdu originální a krásné ručně vyráběné draky. I když bylo téměř bezvětří rodičům ani dětem to nezabránilo v tom, aby své kamarády proháněli po louce. Bylo se opravdu na co koukat. Drakiáda byla zakončena lampionovým průvodem, který vedl přes vesnici. Vyvrcholením bylo vypouštění lampionů štěstí. Jsme velmi rádi, že jsme se i letos sešli v hojném počtu a užili si odpoledne.

Děkuji za ochotu panu Ing. Čapkovi a Hasičům z Petrohradu.

Za spolek VEEV Eva Učíková

Z kroniky obce ...

Útržky z historie domů v obci – 5. část

Ukončení o domech v Černčicích.

Číslo popisné 62

Dům postavil Martin Leiblinger. Po jeho smrti přešlo vlatnictví na manželku Marii Leiblingerovou. Po smrti paní Leiblingerové v roce 1971 přešel dům v rámci dědického řízení na dceru Josefu provdanou Chaloupkovou (nar. 1907). Dům je stále v držení členů širší rodiny.

Číslo popisné 63

Dům patřil rodině Polánkových. Od pana Polánka ho koupil majitel cihlen Josef Unger. Po odsunu rodiny Ungerů dům převzal Ondřej Spal. Po tragické smrti Ondřeje přešel dům do vlastnictví jeho bratra Jaroslava. V domě nějaký čas bydlela i rodina Jaroslavova švagra Jana Vítka. Dům dodnes zůstal v držení rodiny syna Jaroslava a Anny Spalových, Václava Spala.

Číslo popisné 64

Dům postavil podnikatel Cířka. Byla zde truhlárna a byty. Po válce v bytové části bydlel František Kail s rodinou. V roce 1950/51 JZD Černčice nechalo truhlárnu zbourat a zůstala jen bytová část. V roce 1963 byl dům předán do majetku státu. Od státu koupili v roce 1980 dům manželé Jiří Filip a Marie Filipová. V současné době je majitelkou dcera manželů Filipových Jitka Idžakovičová.

Číslo popisné 65

Dům vlastnil pan Polívka, od něj ho za první republiky koupil pan Rentl, který byl po válce jako Němec s rodinou odsunut a dům převzal pan Ryzka a po něm Jan Till. Později zde bydlela rodina Irberových. V roce 1963 se dům stal majetkem čs. státu. Od státu dům koupili v roce 1968 manželé a Zdeněk a Margareta Seifertovi, paní Seifertová byla dcerou Irberových. Po smrti Zdeňka Seiferta zůstává dům v majetku členů rodiny.

Číslo popisné 66

Dům postavil Václav Churavý, pak ho měla ve vlastnictví jeho manželka. Po její smrti zdělila dům jejich dcera Františka Schimitzerová a po její smrti v roce 1960 zdědil dům jediný syn František Schimitzer. Ve vlastnictví rodiny Schimitzerových je dům dosud.

Číslo popisné 67

Za první republiky postavil dům Jan Domabyl. Po něm dům získal jeho syn František Domabyl s manželkou Antonií. V roce 1973 prodali manželé František a Antonie Domabylovi dům i se zahradou svému synovi Františkovi a jeho manželce

Gertrudě. Dědicové prodali dům Zdeňce Petržílkové na rekreační účely.

Číslo popisné 68

Dům byl postaven v roce 1938 Augustem Soukupem. Za okupace musela česká rodina odejít do protektorátu a v domě bydlela Anežka Šperková. Po válce převzal dům zpět Karel Soukup (1906). Po jeho smrti v roce 1973 bylo dědictví rozděleno mezi jeho syna Karla Soukupa (1930), manželku zemřelého Annu Soukupovou a vnuka Karla Soukupa (1950). Po smrti Anny Soukupové a tragické smrti vnuka Karla Soukupa (1950) v roce 1991 zdědil jejich podíly Karel Soukup (1930). Ten prodal nemovitost současnému majiteli Václavu Hejdovi.

Číslo popisné 69

Dům od majitele Miksche koupil za první republiky továrník Josef Unger jako dům pro dělníky své cihelny. Po odsunu Němců přešel dům do majetku pekaře Antonína Míky. Pak do majetku jeho bratra Františka. V domě bydlela po smrti rodičů jedna z dcer Františka a Růženy Míkových (paní Růžena pocházela z Francie) Jiřina Míková a po její smrti je dům majetkem jejího syna Michala Míky.

Číslo popisné 70

Rodinný dům byl postaven za první republiky stavebním družstvem pro Hanse Ungera. Od Ungera koupil dům Pruner. Během okupace žila v domě Prunerova manželka. Po odsunu Němců převzala dům Anežka Šperková. Ta prodala koncem roku 1967 dům své dceři Emilii a jejímu manželovi Josefu Grygarovi. Josef Grygar byl dlouholetým předsedou MNV Petrohrad. Josef Grygar přežil o řadu let svoji manželku a po jeho smrti byl dům prodán Jaromíru Deverovi a jeho manželce Haně Deverové. Jaromír Devera tragicky zahynul a Hana Deverová v domě žije dosud.

Číslo popisné 71

Usedlost prodal za první republiky Herzog Hansi Ungerovi. Unger byl s rodinou po válce odsunut a dům převzal Václav Trhlík. Po něm zde hospodařil Ladislav Vaněk. Další rodinou, která vlastnila č. p. 71 byla rodina Karla Jeschkeho. Když Karel Jeschke v roce 1974 zemřel stala se jedinou dědičkou jedna z jeho dcer Jaroslava, provdaná Bauerová. Její rodina zde žije dosud.

Číslo popisné 72

Ve 30. letech minulého století nechal postavit farář na penzi Gregor Müller. V roce 1939 zemřel a dům pak obývala jeho sestra Filomena Müllerová. Po odsunu dům převzal Rudolf Kratochvíl. Po jeho smrti prodala manželka dům Karlu Kořínkovi. Karel Kořínek s manželkou Marií provedli v roce 1975 renovaci celé budovy. Po smrti rodičů převzala dům jejich dcera Miroslava provdaná Míková. Od té doby je užíván širší rodinou Míků.

Číslo popisné 73

Dům byl za první republiky postaven Karlem Kantnerem, který ho postavil pro svoji dceru. V domě bydleli nájemníci. Po odsunu dům převzal Josef Beneš. Žila

zde jako nájemnice, rakouská státní občanka Josefina Woworská s dcerou. Po odchodu jmenované do Rakouska se sem nastěhovala rodina Benešů, která dům užívá dosud.

Číslo popisné 74

Vilka u Nového mlýna. Vilku postavil za první republiky mlynář Marschal. Za okupace zde bydlel Bohumil Seidl. Po odsunu převzal podnikatel Sosna, po něm Horský. Protože mlýn připadl Státnímu statku Petrohrad, byly zde pak služební byty pro jeho zaměstnance. Vilka sloužila nějaký čas i jako hájovna. Po roce 1989 byla odkoupena pro rekreační účely německým občanem Michaellem Grafem von Deym, který vilku nechal zrenovovat.

Dodatek: Číslo popisné 27 má přiděleno administrativní budova firmy Stavebniny Vrána STAMAT s.r.o. Černčice.

Po ukončení Útržků z historie domů v Černčicích připravujeme obdobné informace o domech v Petrohradě.

RNDr. Václav Špilar, kronikář obce

Na fotografii je zachycena již neexistující stavba kapličky v Černčicích a obytná část statku čp.45

ZAHÁJENÍ ANDVENTU A ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU

Pojďte s námi zahájit příchod Vánoc dne 28.11.2015 v 15.00 hod na návsi v Petrohradě

Doprovodné akce:

- Soutěž o nejlepší vánočku a vánoční cukroví
- Vyrábění vánočních dekorací
- Zdobení perníčků
- Výroba ozdob na stromeček
- Stánek s občerstvením

O zábavu se postarají žáci ZŠ a MŠ Petrohrad.

Akce je pořádána Obcí Petrohrad a ZŠ a MŠ Petrohrad.

Soutěž o nejlepší vánočku

Soutěž o nejlepší vánočku bude probíhat v průběhu celého odpoledne. Zúčastnit se může každý a to nejen s vánočkou, přinést můžete i jiné vánoční pečivo.

Příspěvky do soutěže je možno přinést v době od 14,30 hod. do 15,15hod., vlastní ochutnávka a hlasování o nejlepší vánoční výrobek proběhne od 15,30hod.

Přijďte si zasoutěžit i ochutnat.

Návrh rozpočtu obce pro rok 2016

Obec je dle zákona č. 128/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, povinna před schválením rozpočtu pro rok následující, tento návrh rozpočtu zveřejnit obvyklým způsobem a to nejméně po dobu 15ti dnů. Obec Petrohrad tento návrh zveřejnila na úředních deskách obce a internetových stránkách obce www.petrohrad-obec.cz. Zveřejněn byl návrh Rozpočtového výhledu pro roky 2017 – 2018, na základě, kterého je vypracováván návrh rozpočtu pro tyto roky a návrh rozpočtu obce pro rok 2016 včetně podrobného rozpisu příjmů, výdajů a financování. V návrhu pro rok 2016 není počítáno s investičními výdaji (ty jsou závislé na dotačních titulech), jsou zde započítány pouze náklady na rekonstrukce – pokračování s opravou veřejného osvětlení a rekonstrukce zasedací místnosti na OÚ.

K tomuto návrhu se mohou vyjádřit všichni občané obce, mohou podat návrhy na doplnění.

Návrh rozpočtu obce pro rok 2016

Paragraf	Položka	popis	PŘÍJMY	VÝDAJE
0	11xx	daně právnických a fyzických osob (podíl)	3 280 000,00	0,00
0	12xx	DPH (podíl)	3 000 000,00	0,00
0	13xx	správní poplatky	377 000,00	0,00
0	15xx	daň z nemovitosti	525 000,00	0,00
0	41xx	neinvestiční dotace	0,00	0,00
0	42xx	investiční dotace	234 000,00	0,00
10xx		zemědělství, lesní hospodářství	130 000,00	105 000,00
21xx		Průmysl, stavebnictví, obchod a služby	0,00	0,00
2212		Doprava	0,00	40 000,00
23xx		Vodní hospodářství	0,00	0,00
31xx		Vzdělání a školské služby	0,00	920 000,00
33xx		Kultura, církev, sdělovací prostředky	50 000,00	308 000,00
34xx		Tělovýchova a zájmová činnost	0,00	0,00
36xx		Bydlení, komunální služby a územní rozvoj	22 000,00	704 000,00
37xx		Ochrana životního prostředí	51 000,00	1 125 000,00
5xxx		Požární ochrana a integrovaný záchranný systém	0,00	181 000,00
61xx		Územní samospráva	17 000,00	3 876 000,00
63xx		Finanční operace	10 000,00	437 000,00
	8124	Financování - splátka úvěru	0,00	800 000,00
	8115	Financování	0,00	0,00
		SOUČET CELKEM	7 696 000,00	8 496 000,00

Obec Petrohrad

Usnesení z 12.řádného zasedání Zastupitelstva Obce Petrohrad konaného dne 09.listopadu 2015

- 01/12/2015 Zastupitelstvo obce schvaluje program zasedání, tak jak byl předložen starostkou, včetně rozšíření bodu Prodej, pronájem pozemků (Petrohradská, společnost s.r.o.)
- 02/12/2015 Zastupitelstvo obce neuvolňuje k prodeji stavební parcelu č. 334 v k.ú. Petrohrad a parcelu č. 1103/1 v k.ú. Petrohrad.
- 03/12/2015 Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtovou změnu č. 11/2015, která je přílohou zápisu
- 04/12/2015 Zastupitelstvo obce schvaluje Darovací smlouvu mezi Obcí Petrohrad a panem Michaellem Graf von Deymem – oprava sochy sv. Jana Nepomuckého na návsi v Petrohradě
- 05/12/2015 Zastupitelstvo obce schvaluje Výroční zprávu ZŠ a MŠ Petrohrad p.o. o činnosti za školní rok 2014-2015
- 06/12/2015 Zastupitelstvo obce volí novou členkou školské rady ZŠ a MŠ Petrohrad p.o. paní Jitku Idžakovičovou

RNDr. Václav Špilar
místostarosta Obce Petrohrad

Jitka Dondová
starostka Obce Petrohrad

LUNARIA, měsíčník Obce Petrohrad

Redakce: RNDr. Václav Špilar, Jitka Dondová, Jitka Taušová

Adresa: Obec Petrohrad, Petrohrad 146, 439 85

Kontakty: tel./fax : 415 219 020 e-mail: obec.petrohrad@iol.cz, lunaria.petrohrad@seznam.cz